

Σονέτο: ποίημα με δυο 4στιχες και δυο 3στιχες στροφές. Στίχος: ιαμβικός 11σύλλαβος (- U). Ομοιοκαταληξία: σταυρωτή στις δυο πρώτες στροφές, πλεκτή στην τρίτη στροφή και στον πρώτο στίχο της τετάρτης και ζευγαρωτή στους δυο τελευταίους στίχους.

Ο **τίτλος** αφήνει να εννοηθεί ότι το ποίημα εστιάζει στην προσωπικότητα της Καλλιπάτειρας. Η **διαλογική μορφή** του δίνει ζωνρότητα στη διαγραφή των καταστάσεων και συντελεί στην ανάδειξη των χαρακτήρων.

Γλώσσα: πλούσια, ιδιαίτερα επεξεργασμένη, με προσεκτικά επιλεγμένο λεξιλόγιο και κυριαρχία των επιθέτων. **Ύφος:** λυρικό, γλαφυρό, πυκνό, ζωντανό, παραστατικό. **Εκφραστικά μέσα:** Μεταφορές: διώχνει μια συνήθεια, τα αμάραντα προνόμια, με μάλαμα γραμμένος ... ύμνος χρυσός. Εικόνες: στ.6-8: οι αθλητές με τα ωραία κορμιά που αγωνίζονται για ένα στεφάνι αγριελιάς: συμβολική εικόνα για την ευγενή άμιλλα και την ανδρεία των αθλητών των Ο.Α., στ.10-11: η λάμψη των τιμών που περιβάλλει τη γενιά της Κ. (μεταφορική εικόνα), στ. 12-14: η επιγραφή με τα χρυσά γράμματα με τον ύμνο του Πινδάρου: εγγυάται την αιωνιότητα της δόξας της γενιάς της Κ.

Βασική ιδέα: η ανώτερη ηθική αξία των Ολυμπιακών Αγώνων και η μεγάλη τιμή να είσαι ολυμπιονίκης. Αναδεικνύονται μέσα από τη λαχτάρα της Κ. να παρακολουθήσει τους Ο.Α. και από την πειθώ που ασκεί στους Ελλανοδικες το επιχείρημά της για τους ολυμπιονίκες συγγενείς της.

Θέμα: η προσπάθεια της Κ. να της επιτρέψουν να παρακολουθήσει τους Ο.Α. Ακολουθεί **εξελικτική πορεία:** Πρώτα παρουσιάζεται η αντίρρηση των Ελλανοδικών και στη συνέχεια η επιχειρηματολογία της Κ. **Αναλυτικά:** στ.1: εκφράζεται η απορία των Ελλανοδικών. στ.2-3: τονίζεται με αυστηρό και λακωνικό ύφος η απαγόρευση. Η αναφορά στο παντοδύναμο άγραφο δίκαιο προσδίδει ιδιαίτερο κύρος στην απαγόρευση και καθιστά πολύ δύσκολη την προσπάθεια της Κ. να της επιτραπεί να το παραβιάσει. στ.3-4: το επιχείρημα της Κ. είναι ένα, αλλά θα αποδειχθεί πανίσχυρο. Είναι η λαμπρή γενιά της, που δοξάστηκε με πολλές νίκες στους Ο.Α. Η απαρίθμηση των ολυμπιονικών συγγενών της γίνεται κλιμακωτά: πρώτα οι 2^{ου} βαθμού συγγενείς (ανεψιός, αδέρφια) και μετά οι 1^{ου} (γιός και πατέρας). Έτσι, η προτροπή της στην 2^η στροφή δεν ηχεί παράλογη. Επιπλέον, προβάλλονται δυο από τα ιδανικά των Ο.Α., η ανιδιοτέλεια και η ισόρροπη ανάπτυξη σώματος και ψυχής. Στην τρίτη στροφή η Κ. θέτει πάλι το θέμα, με την τολμηρή διατύπωση ότι διαφέρει από τις άλλες γυναίκες, αιτιολογώντας την ιδιαιτερότητά της με την αθάνατη δόξα που έχουν κερδίσει οι συγγενείς της. Στην τέταρτη στροφή παρουσιάζει ως απόδειξη αυτής της δόξας την ωδή του Πινδάρου, που με την απaráμιλλη τέχνη του έχει εξασφαλίσει την αθανασία του ήρωα που εξυμνεί (του πατέρα της, Διαγόρα) και κατ' επέκταση όλων των ολυμπιονικών της γενιάς της. Ο τελευταίος στίχος αποτελεί έναν έμμεσο έπαινο στην αξία και δύναμη της ποίησης. Γενικά, ο ποιητής αναπαριστά το ιστορικό περιστατικό με πιστότητα, παραλείποντας, όμως, το τέλος, γιατί προφανώς το θεωρεί αναμενόμενο μετά τον πειστικό λόγο της. Δίνει βαρύτητα στην περιγραφή της δόξας της οικογένειας της Κ., λόγω των 6 ολυμπιονικών. Η δόξα της οικογένειάς της τονίζεται και με την εξύμνησή της από τον Πίνδαρο, προβάλλοντας έτσι, την ανυπέρβλητη αξία της ποίησης που νικά τη φθορά και χαρίζει στους άξιους την αθανασία.

Καλλιπάτειρα: Δεν αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα των γυναικών της εποχής της, είναι δυνατή προσωπικότητα και θαρραλέα (δε διστάζει να αντιμετωπίσει παγιωμένες συνήθειες και αντιλήψεις σε μια ανδροκρατούμενη κοινωνία). Συγκινείται από τον ωραίο αγώνα και το ευγενικό ήθος των αθλητών, λαχταρά να γευτεί τον ενθουσιασμό που μεταδίδει στους θεατές η αγωνιστικότητά τους. Είναι περήφανη για την οικογένειά της, πειστική, με μεγάλη πειθώ και ρητορική δεινότητα έναντι των Ελλανοδικών, σοβαρή και αξιοπρεπής. Έχει αυτοπεποίθηση για την αξία της και την ιδιαιτερότητα της περίπτωσης της, χωρίς να υποτιμά τις άλλες γυναίκες.

Διαφορές στην αντίληψη για την κοινωνική θέση της γυναίκας και στο πνεύμα του ολυμπισμού: η γυναίκα στη σύγχρονη κοινωνία έχει κερδίσει ίσα δικαιώματα με τον άνδρα (και όχι μόνο στην παρακολούθηση και συμμετοχή στους Ο.Α.), αλλά το πνεύμα του ολυμπισμού έχει υποτιμηθεί σήμερα, καθώς στην υλιστική κοινωνία μας οι αθλητές δεν αγωνίζονται στην πλειονότητά τους για ένα στεφάνι αγριελιάς, αλλά για το χρήμα και τη φήμη.

Συναισθήματα: πόθος, λαχτάρα, περηφάνια, συγκίνηση κυριαρχούν στην ψυχή της ηρωίδας, αναδεικνύοντας την ελεύθερη προσωπικότητά της, την αυτοπεποίθησή της, την αξιοπρέπειά της.